

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2365/2022
07.04.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Драгане Бољевић и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници мал. тужиоца АА из ..., чији је законски заступник мајка ББ из ..., чији је пуномоћник Душан Ђорђевић, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Славица Митрашиновић, адвокат из ..., ради измене одлуке о издржавању, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 352/21 од 27.09.2021. године, у седници одржаној 07.04.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 352/21 од 27.09.2021. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу П2 303/2020 од 29.03.2021. године, првим ставом изреке, обавезан је тужени да на име свог доприноса у издржавању малолетног тужиоца плаћа месечно 13.500,00 динара, почев од 22.07.2020. године, као дана подношења тужбе, па убудуће, док за то постоје законски услови, сваког 01. до 05. у месецу за текући месец и наложено рачуноводству Министарству унутрашњих послова Србије, ПУ у Пожаревцу, да наведени износ уплати на рачун законском заступника мал. детета, мајке ББ, на текући рачун ближе означен у овом ставу изреке. Овом одлуком се мења одлука у погледу издржавања утврђена ставом другим изреке пресуде Основног суда у Пожаревцу П2 596/2016 од 22.09.2017 године. Другим ставом изреке, обавезан је тужени да на име заосталих рата за период од 22.07.2020. године, као дана подношења тужбе, па до 29.03.2021. године, као дана пресуђења, исплати износ од по 1.500,00 динара за сваки месец као разлику од утврђеног износа ставом првим изреке ове пресуде до износа од 12.000,00 динара на колико је до сада био обавезан да плаћа на изме издржавања мал. тужиоца. Трећим ставом изреке, тужбени захтев за веће тражење од досуђених 13.500,00 динара до тражених 15.000,00 динара, односно за још 1.500,00 динара одбијен је као неоснован. Четвртим ставом изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 352/21 од 27.09.2021. године, преиначена је првостепена пресуда тако што је обавезан тужени да на име доприноса у издржавању сина, мал. АА, плаћа месечно износ од 15.000,00 динара, почев од 22.07.2020. године, као дана подношења тужбе па убудуће док за то постоје законски услови сваког до 05. у месецу за текући месец. Овом пресудом се мења одлука о висини издржавања утврђена ставом трећим изреке правноснажне пресуде Основног суда у Пожаревцу П2 596/2016 од 22.09.2017. године. Другим ставом изреке, обавезан је тужени да малолетном тужиоцу на име трошкова поступка исплати износ од 45.000,00 динара.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Тужилац је доставио одговор на ревизију.

Испитујући правилност побијане одлуке у смислу члана 408. Закона о парничном поступку, у вези члана 403. став 2. тачка 1. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/2013 - УС, 74/13 - УС, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија неоснована.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, пресудом Основног суда у Пожаревцу П2 596/2016 од 22.09.2017. године, трећим ставом изреке, обавезан је тужени да на име свог доприноса у издржавању сина мал. АА плаћа износ од по 12.000,00 динара месечно почев од 02.11.2016. године, па убудуће док за то постоје законски услови, а пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 6/18 од 16.01.2018. године, преиначена је наведена пресуда у делу става трећег изреке, тако што је одбијен тужбени захтев тужиље ББ за износ од 3.000,00 динара месечно, почев од 02.11.2016. године, па убудуће, као неоснован. Малолетни тужилац рођен је ...2004. године, у време доношења претходне одлуке о висини издржавања био је ученик шестог разреда основне школе, а сада има 16 година и ученик је другог разреда средње школе. Потребе мал. тужиоца сада су повећане и утврђене су на 30.000,00 динара месечно. Малолетни тужилац живи са мајком у изнајмљеном стану за који закупнина износи 120 евра месечно и плаћа комуналије. Законска заступница мал. тужиоца је у време доношења претходне пресуде зарађивала од 35.000,00 динара до 40.000,00 динара месечно, а сада је њена зарада око 62.000,00 динара. Тужени је запослен као полицијски службеник на неодређено време, у време доношења раније пресуде остваривао је зараду у износу од 60.000,00 динара и имао је законску обавезу да доприноси издржавању и старијег сина рођеног ...1994. године, коме и даље финансијски помаже јер је на завршној години ..., иако више нема законску обавезу издржавања. Тужени сада остварује зараду од 74.000,00 динара месечно, живи сам у стану који је власништву МУП Србије, и других трошкова осим месечних режија нема. Према малолетном тужиоцу редовно измирује своје обавезе утврђене претходном пресудом и даје му новац мимо утврђене законске обавезе, а помаже и својој мајци која има 70 година и ниска примања.

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је закључио да су се у овом случају у стекли услови за измену раније одлуке о висини доприноса

туженог за издржавање мал. тужиоца са износа од 12.000,00 динара на износ од 13.500,00 динара месечно, као родитеља коме дете није поверено, применом материјалног права садржаном у одредбама члана 160. до 164. Породичног закона.

Другостепени суд је, налазећи да је правилна одлука првостепеног суда за измену одлуке о издржавању мал. тужиоца у смислу члана 164. Породичног закона, повећањем износа досуђеног ранијом одлуком, преиначио првостепену пресуду у погледу висине досуђеног износа првостепеном одлуком и обавезао туженог да мал. тужиоцу на име свог доприноса за издржавање плаћа износ од 15.000,00 динара месечно, ценећи све околности конкретног случаја.

По налажењу Врховног касационог суда, правилно је другостепени суд применио материјално право и то одредбе члана 160. – 164. Породичног закона, када је прихватајући закључак првостепеног суда да су испуњени услови за измену одлуке о издржавању, одлучио да је тужени у обавези да издржавању мал. тужиоца доприноси у висини од по 10.000,00 динара месечно.

Одредбом члана 164. Породичног закона прописано је да се висина издржавања може смањити или повећати ако се промене околности на основу којих је донета претходна одлука.

Одредбом члана 160. Породичног закона је прописано да се издржавање одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања, да потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода, те других околности од значаја за одређивање издржавања, а могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицања зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавеза за издржавањем других лица, те других околности од значаја за одређивање издржавања. Када се одређује висина издржавања по члану 162. став 3. истог закона када је поверилац издржавања дете висина издржавања треба да омогући најмање такав ниво животног стандарда за дете какав ужива родитељ дужник издржавања.

Полазећи од наведених одредаба материјалног права и правилно утврђених могућности туженог, као дужника издржавања и потреба мал.тужиоца као повериоца издржавања, применом критеријума за одређивање издржавања садржаних у члану 160. Породичног закона, и руководећи се његовим најбољим интересом сагласно члановима 6. и 266. ПЗ, правилно је другостепени суд оценио да је тужени у могућности да на име доприноса за издржавање мал. детета плаћа 15.000,00 динара месечно од својих редовних примања, с обзиром на његове могућности да стиче зараду и стандард којим живи, као и могућност да се додатно радно ангажује. Овим износом обезбеђује се задовољење услова за правилан и потпуни развој мал.детета који је школског узраста, у складу са његовим утврђеним потребама, а при томе се не угрожава егзистенција туженог као дужника издржавања, док ће преостала средства за издржавање детета обезбеђивати законска заступница која се свакодневно брине о њему како потребним новчаним износом, тако и доприносом у виду рада и старања које и иначе свакодневно улаже у негу и подизање мал. детета. Наводи ревизије којима се оспорава начин извршења утврђене обавезе издржавања нису од утицаја на правилност примене материјалног права приликом доношења одлуке о висини

издржавања у конкретном случају, а исти представљају и понављање навода истицаних у жалби против другостепене одлуке које је другостепени суд правилно ценио и за своју одлуку дао довољне и јасне разлоге које прихвата и овај суд.

На основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка није основан, будући да одговор тужиоца на ревизију није био нужан и неопходан, те му не припада право на накнаду трошкова тог поступка, у смислу одредбе члана 165. ЗПП, а у вези члана 154. став 1. ЗПП.

**Председник већа – судија
Марина Милановић, с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**